

[Socialministeren]

gen skal indeholde en redegørelse for klientens situation og sociale baggrund med henblik på, at der af visitationen kan tages stilling til, hvorvidt der bør sættes ind med forskellige støtteforanstaltninger i forhold til klienten.

Kommunen ønsker imidlertid – i overensstemmelse med, hvad der gælder for tilsvarende institutioner f.eks. Kvindehemmet på Jagtvej, som kommunen har driftsoverenskomst med – at forlange personregistrering af alle, der henvender sig om hjælp uanset varigheden af hjælpen. Socialministeriet har ingen mulighed for at pålægge Københavns kommune at ændre en beslutning herom.

Efter min opfattelse må det være muligt at undlade at foretage personregistrering, indtil behovet for andre støtteforanstaltninger opstår. Jeg har derfor taget kontakt med Københavns kommune med henblik på en drøftelse af spørgsmålet.

Det bemærkes, at der er et cirkulærebestyemt krav om, at optagelse og udskrivning af institutionerne skal anmeldes til socialstyrelsen for at sikre det indbyrdes samarbejde mellem forsorgshjemmene, men dette vil kunne undlades, når forholdene taler derfor.

Spm. nr. 1309

Til *undervisningsministeren* (30/7 81) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren overveje at gå væk fra lodtrækningsheld som kvalifikation for optagelse på tekniske skoler?«

Begrundelse

I en artikel i Berlingske Tidende 29. juli 1981, hvori forstanderen for Frederiksberg tekniske Skole interviewes, oplyses, at der af 2.000 ansøgere til hovedstadens tekniske skoler kun kunne optages 450.

Dette er i sig selv grotesk i en tid med stor ungdomsarbejdsløshed og en officiel politik om at opprioritere de erhvervsrettede uddannelser.

Blandt ansøgerne var 50, der for tredje gang deltog i lodtrækningen, de fleste uden held også denne gang, uagtet at man skulle mene, at en sådan udholdenhed burde belønnes.

Blandt følgerne af det nuværende system er, at generationsskifte hæmmes, når f.eks. en

urmagerson på grund af lodtrækningsuheld hindres i at overtage faderens virksomhed.

Der er endvidere eksempler på, at ansøgere, der har fået praktikplads, taber lodtrækningen og dermed må opgive praktikpladsen, der måske går helt tabt.

Der er eksempler på, at visse fag mangler tilgang, fordi de unge, der søger dem, har tabt lodtrækningen.

Endelig tælles det ikke med, når ansøgere bruger ventetiden mellem to lodtrækninger til at dygtiggøre sig i de fag, de søger ind til.

Besvarelse (10/8 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bønnedsen):

De tal, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, vedrører optagelse af elever i basisuddannelsen inden for servicefagene hovederhvervsområde på Frederiksberg tekniske Skole, Gladsaxe tekniske Skole og Metalindustriens Fagskole, Ishøj, som optager elever fra hovedstadsområdet.

Jeg kan oplyse, at der på landsplan i 1981 har været ca. 5.200 rettidige ansøgere til 1.344 uddannelsespladser inden for denne uddannelse. Til samtlige basisuddannelser har der været ca. 43.500 ansøgere til ca. 35.000 uddannelsespladser. Disse tal omfatter ikke dobbeltansøgninger inden for samme hovederhvervsområde.

Tallene viser bl.a., at det meget skæve forhold mellem antallet af ansøgere og antallet af uddannelsespladser inden for servicefagene slet ikke svarer til forholdene for basisuddannelserne set under ét. Når dertil kommer, at mange ansøgere søger til flere hovederhvervsområder og naturligvis ikke kan optages på flere end en skole ved skoleårets begyndelse, ligesom der sker frafald af andre grunde, f.eks. optagelse i en uddannelse uden for efg eller indgåelse af arbejdsaftale, bliver resultatet, at skolerne kan tilbyde optagelse i basisuddannelserne af et meget stort flertal af de unge, som ønsker en efg-uddannelse. Misforholdet mellem ansøgere og uddannelsespladser er altså væsentligt mindre end tallene viser.

For så vidt angår servicefagene i hovedstadsområdet kan jeg eksempelvis nævne, at ca. 680 ansøgere har fået tilbudt optagelse til 420 pladser. Der er altså ca. 260 elever, der har sagt nej tak til en tilbudt uddannelsesplads. Hvis dette forhold er typisk for samtlige